

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ 11^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΣΔΕΠ

Οι εξελίξεις από το 10^ο Συνέδριο

Το 11^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Συλλόγων ΔΕΠ θα διεξαχθεί σε μια περίοδο που στη χώρα μας, σε ολόκληρη την ΕΕ αλλά και στις περισσότερες χώρες του κόσμου μεσουρανεί η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, που αποκτά χαρακτηριστικά μονιμότητας και όξυνσης.

Πάνω σ' αυτό το υπόβαθρο εξελίσσεται μια άνευ προηγουμένου επίθεση σε όσα έχουν κατακτήσει οι εργαζόμενοι με αιματηρές θυσίες και αγώνες τα τελευταία 150 χρόνια: εργασιακές συνθήκες και αμοιβές, κοινωνικές παροχές, ποιότητα ζωής γενικότερα. Μια επίθεση που είχε προσχεδιαστεί από τα επιτελεία της ΕΕ και των άλλων ιμπεριαλιστικών οργανισμών εδώ και δεκαετίες, για να ικανοποιήσουν την τάση του κεφαλαίου για διεύρυνση των περιθωρίων κέρδους και που η κρίση έδωσε την ευκαιρία να ξετυλιχτεί πιο βάνουσα. Έτσι, σε μια εποχή όπου η τεράστια επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος των τελευταίων δεκαετιών θα μπορούσε να επιτρέψει σε όλους να ζουν πιο άνετα, οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά νοικοκυριά σπρώχνονται στη φτώχεια, την ανεργία και την εξαθλίωση.

Τις πολλαπλές επιπτώσεις από την κρίση τις βιώνουμε καθημερινά όλοι μας, με τη μείωση των μισθών μας στο μισό, που κάνει δύσκολη την καθημερινή επιβίωση και την ανταπόκριση στις κάθε φύσης υποχρεώσεις μας, αλλά και με τα εμπόδια που μπαίνουν στο να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας, τη διδασκαλία και την έρευνα, καθώς η χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων δεν αρκεί για την κάλυψη των στοιχειωδών λειτουργικών αναγκών. Το "κούρεμα" των αποθεματικών των ιδρυμάτων, η μεταφορά της φοιτητικής μέριμνας (σίτιση, στέγαση) στα πενιχρά οικονομικά των ιδρυμάτων, η επιχείρηση ξεπουλήματος της περιουσίας των ιδρυμάτων οδηγεί τα πανεπιστημιακά ιδρύματα σε οικονομική ασφυξία. Παράλληλα, παρά τη δραματική συρρίκνωση των υπηρετούντων μελών ΔΕΠ, εκατοντάδες επιστήμονες παραμένουν σε αναγκαστική ανεργία παρά το γεγονός ότι έχουν εκλεγεί σε πανεπιστημιακές θέσεις. Η ανανέωση του επιστημονικού δυναμικού υπονομεύεται συστηματικά ενώ με τη δραματική συρρίκνωση των θέσεων έκτακτου διδακτικού προσωπικού ένα μεγάλο μέρος του επιστημονικού/ερευνητικού δυναμικού της χώρας οδηγείται στην εξαθλίωση.

~ ~ ~

Η κρίση έδωσε την ευκαιρία στην άρχουσα τάξη να εμφανίσει σε όλη του την έκταση το σχέδιό της για την εκπαίδευση και ειδικότερα για τα Πανεπιστήμια και να το βάλει σε εφαρμογή: το Πανεπιστήμιο και όλο το εκπαιδευτικό σύστημα, όπως όλος ο δημόσιος τομέας, οφείλει να υπηρετεί αποκλειστικά την επιχειρηματική κερδοφορία. Οφείλει να παράγει απόφοιτους απόλυτα υποταγμένους στις ανάγκες της εργοδοσίας, πειθήνιους σε αντιλαϊκές πολιτικές και αποστειρωμένους από τα κοινωνικά προβλήματα, αναλώσιμους με γνώσεις με ημερομηνία λήξης. Οφείλει να παράγει ερευνητικά «προϊόντα» αξιοποιήσιμα για επιχειρηματική κερδοφορία, οφείλει να «βγάζει τα έξοδά του» χωρίς να επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό ώστε αυτός να διατίθεται για τις ανάγκες των μονοπωλίων. Οφείλει να παρέχει εκπαιδευτικές υπηρεσίες επί πληρωμή (δίδακτρα). Οφείλει, τέλος, να έχει διδάσκοντες και ερευνητές που θα λειτουργούν είτε ως διευθυντές επιχείρησης είτε ως κακοπληρωμένοι υπάλληλοι. Επί πλέον, ο χώρος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης οφείλει να ανοίξει σε άμεσες επιχειρηματικές δραστηριότητες, όπως αυτές των «κολεγίων».

Το παραπάνω μοντέλο υπηρετείται από το θεσμικό πλαίσιο που ψηφίστηκε τα τελευταία χρόνια, αλλά και από τις πρακτικές του οικονομικού στραγγαλισμού, της αγοραίας αξιολόγησης, της εκδίωξης διοικητικού προσωπικού μέσω «διαθεσιμότητας» και απολύσεων, της μείωσης διδακτικού προσωπικού με ποικίλους τρόπους, των επερχόμενων συγχωνεύσεων και της συρρίκνωσης μέσω του σχεδίου «Αθηνά». Τα

ανωτέρω σε συνδυασμό με την πλήρη απελευθέρωση λειτουργίας ιδιωτικών Κολεγίων καταδεικνύουν ξεκάθαρα ότι το σχέδιο ΑΘΗΝΑ δεν έρχεται να διορθώσει με «ακαδημαϊκά κριτήρια» τις «αστοχίες» των πολιτικών «διεύρυνσης» και «ανωτατοποίησης» της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της προηγούμενης δεκαετίας. Αποτελεί τη συνέχεια αυτών των πολιτικών που εφάρμοσαν τα κυβερνητικά κόμματα με την συμβολή των πρυτανικών αρχών και τη στήριξη συνδικαλιστικών παρατάξεων, στρώνοντας το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση με «επιχορηγήσεις» της ΕΕ μέσω των περιφημων ΕΠΕΑΕΚ.

Το μοντέλο αυτό και οι αντιδραστικές αλλαγές, που αποτελούν απόρροια κατά κύριο λόγο της στρατηγικής της Λισαβόνας και της διαδικασίας της Μπολόνια, καθυστέρησαν για χρόνια να υλοποιηθούν στη χώρα μας λόγω της αντίστασης του λαϊκού κινήματος. Παρά την μεγάλη κοινοβουλευτική στήριξη, οι εκλογές για τα Συμβούλια των Ιδρυμάτων δεν μπόρεσαν να γίνουν με το ν.4009/11, αναγκάζοντας τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ σε υποχωρήσεις, προσαρμογές και «βελτιώσεις» στο ν. πλαίσιο με τον ν. 4076/12 που στόχευαν στο να μπορέσει αυτός να υλοποιηθεί. Η τελική σύνθεση των Συμβουλίων, κυρίως των εξωτερικών μελών τους, όπου επικρατούν άνθρωποι των επιχειρήσεων και καθηγητές από τις ΗΠΑ και τη Μ. Βρετανία, είναι ενδεικτική για το ρόλο που καλούνται να επιτελέσουν, αλλά και των επιδιώξεων για έλεγχο των εξελίξεων στο χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης από οικονομικά και άλλα συμφέροντα.

Η συγκυβέρνηση στην προσπάθειά της να προχωρήσει το «Πανεπιστήμιο ΑΕ», όπου οι αγώνες των φοιτητών, των εργαζομένων και των ΔΕΠ για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν σπουδές θα απαγορεύονται και θα χτυπιούνται, προσπαθεί να επιβάλει και στο χώρο των ΑΕΙ το δόγμα του "νόμου και της τάξης" που προπαγανδίζει ο πρωθυπουργός, αυξάνει τον αυταρχισμό στα ΑΕΙ (ΑΠΘ, ΠαΜακ, ΑΣΟΕΕ). Μεγάλη ευθύνη σε αυτό έχουν και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που υπέγραψαν το κάλεσμα προς τον εισαγγελέα που οδήγησε στην επέμβαση των ΜΑΤ στο ΑΠΘ κατά των εργαζομένων που αγωνίζονταν για την καταβολή δεδουλευμένων και για μόνιμη και σταθερή εργασία.

~ ~ ~

Το πανεπιστημιακό κίνημα

Η στάση της πανεπιστημιακής κοινότητας απέναντι στο εμπορευματοποιημένο - ιδιωτικοποιημένο Πανεπιστήμιο έδειξε ότι υπάρχει μεγάλη μερίδα συναδέλφων που σέβονται και υπερασπίζονται το ρόλο τους ως δάσκαλοι και ερευνητές, που έδωσαν τη μάχη ενάντια στην εφαρμογή των αντιδραστικών αλλαγών. Παρά την σχετικά μικρή για τις περιστάσεις δραστηριοποίηση των συλλόγων, το κίνημα στα πανεπιστήμια - ΔΕΠ, φοιτητές, άλλοι εργαζόμενοι - κατόρθωσε να καθυστερήσει για ένα χρόνο τη συγκρότηση των Συμβουλίων, ανάγκασε την άρχουσα τάξη να προχωρήσει σε ελιγμούς για να προωθήσει το νέο μοντέλο διοίκησης των ΑΕΙ, την υποχρέωσε να καταφύγει στο αδιαφανές και αντιδημοκρατικό σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Η δε συμμετοχή στην ηλεκτρονική ψηφοφορία, που έτσι κι αλλιώς ήταν χαμηλότερη από την συμμετοχή στις τελευταίες πρυτανικές εκλογές, σε καμιά περίπτωση δεν υποκρύπτει στήριξη του Νόμου. Ως αποτέλεσμα της καθυστέρησης, η ανάληψη της ευθύνης λειτουργίας των ΑΕΙ από τα Συμβούλια των Ιδρυμάτων γίνεται σε συνθήκες δυσμενέστερες για την υλοποίηση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στα ΑΕΙ, δεν πάρθηκαν ακόμη αντιλαϊκά μέτρα, όπως η επιβολή διδάκτρων, έγιναν κάποιες παραχωρήσεις με σημαντικότερη την διατήρηση του Τμήματος ως ακαδημαϊκής μονάδας στα ΑΕΙ. Παράλληλα, το διάστημα αυτό το κίνημα στα πανεπιστήμια είχε τη δική του συμβολή στους αγώνες του γενικότερου λαϊκού κινήματος ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική.

Στους αγώνες αυτούς η ΔΗΠΤΑΚ έβαλε σε δράση όλες της τις δυνάμεις. Ανέδειξε τα προβλήματα και τις αιτίες τους, συνέδεσε αυτά που γίνονται στο πανεπιστήμιο με αυτά που γίνονται στην κοινωνία. Αποκάλυψε τη στρατηγική της ΕΕ και των ελληνικών κυβερνήσεων (βλ. Μπολόνια) και τις αυταπάτες «αντιμνημονιακών» λογικών, οι οποίες καλύπτουν την στρατηγική των μονοπωλίων στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Ενημέρωνε τους συναδέλφους με συνεχείς ανακοινώσεις. Δραστηριοποιήθηκε ενάντια στην εφαρμογή του αντιλαϊκού νέου νόμου πλαίσιο στο σύνολο του, τόσο όσον αφορά τις εκλογές των

Συμβουλίω, όσο και ενάντια στην εφαρμογή των άλλων πλευρών του, καθώς και ενάντια στη γενικότερη αντιλαϊκή πολιτική. Έδειξε το δρόμο της αντιμετώπισής τους μέσα από ανυποχώρητη πάλη και αγωνιστική στάση, χωρίς συμβιβασμούς και αυταπάτες. Υπερασπίστηκε το πανεπιστήμιο απέναντι στους συκοφάντες, χωρίς να ωραιοποιεί την κατάσταση. Απέρριψε το υπάρχον κατ' όνομα «δωρεάν», πανεπιστήμιο και πρόβαλε την ανάγκη για τη διαμόρφωση μιας Ανώτατης Εκπαίδευσης για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και όχι για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Συνέβαλε καθοριστικά σε συνεργασία με το ΜΑΣ και τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ στα ΑΕΙ, στην οργάνωση της πάλης σε πανελλαδικό και σε τοπικό επίπεδο. Η ΔΗΠΑΚ έριξε βάρος στην ανάπτυξη της δράσης των συλλόγων και στήριξε την κοινή δράση συλλόγων ΔΕΠ αλλά και συλλόγων ΔΕΠ με συλλόγους εργαζομένων στα ΑΕΙ και φοιτητών με στόχο την υλοποίηση αποφάσεων ΔΣ/ΓΣ. Συμμετείχε και στήριξε το συντονισμό της δράσης των συμβασιούχων 407 και των αδιόριστων στα πανεπιστήμια, καθώς και των συλλόγων εκτάκτων διδασκόντων στα ΤΕΙ.

Στην αντίπερα όχθη, η πλειοψηφία της διοίκησης της ΠΟΣΔΕΠ (ΚΙΠΑΝ, ΑΡΜΕ, ΑΣΚΕΥ/γιατροί) που αναδείχτηκε στο 10^ο Συνέδριο και που αντιπροσωπεύει πολιτικά τις δυνάμεις της συγκυβέρνησης, εξέφρασε την κατηγορία συναδέλφων, που βλέπουν στο νέο ν. πλαίσιο την ευκαιρία ανάδειξης με επιχειρηματικά, μη ακαδημαϊκά, κριτήρια. Υπεράσπισε με πάθος το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο, στήριξε με κάθε μέσο την περεταίρω διάλυση του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου, ξεπέρασε ακόμα και τις ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ σε κυβερνητικό συνδικαλισμό. Έφτασε στο σημείο να υποστηρίζει ανοιχτά την παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου. Επιχείρησε να φρενάρει κάθε αγωνιστική διάθεση των συναδέλφων και πρόβαλε ως αγώνες τις επαφές και τις συναντήσεις της με τα υπουργεία και τους λεονταρισμούς της για προσφυγές στα δικαστήρια. Μετά βίας φέλλιζε πότε - πότε κάποιες διαμαρτυρίες για τη συρρίκνωση του μισθού μας και της κρατικής χρηματοδότησης, μόνο και μόνο για να διασώσει τα προσχήματα.

Παρά την απαξίωσή τους στη συνείδηση των συναδέλφων, οι παρατάξεις της συγκυβέρνησης ΚΙΠΑΝ, ΑΡΜΕ, ΑΣΚΕΥ προσπαθούν με κάθε τρόπο να μείνουν στη ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ προωθώντας την εφαρμογή της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Φέρουν βαριά ευθύνη για τη δημιουργία με τον τρόπο αυτό συνθηκών αλλοίωσης των συσχετισμών στο συνδικαλιστικό κίνημα, γενίκευσης του συνδικαλισμού του «καναπέ», ενίσχυσης της παραγοντίστικης δράσης της Ομοσπονδίας. Επιχειρούν, σε τελική ανάλυση, τον πλήρη έλεγχο της ΠΟΣΔΕΠ από φιλοκυβερνητικά και άλλα διαπλεκόμενα συμφέροντα.

Η ΣΥΣΤΕΙΡΩΣΗ το διάστημα αυτό περιόρισε την αντίθεσή της στο ν. πλαίσιο στις εκλογές των Συμβουλίω. Πρόβαλε το «δημόσιο πανεπιστήμιο» των παλιών «καλύτερων» εποχών, αντιπάλευε το ν. πλαίσιο στη βάση νομικών (αντισυνταγματικότητα) και τεχνικών (εκλογικό σύστημα) ζητημάτων, αποσιωπούσε κάθε τι που αφορούσε το σημερινό αλλά και το επερχόμενο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο και την χαραγμένη εδώ και χρόνια στρατηγική της ΕΕ για την Παιδεία (βλ. διαδικασία της Μπολόνια). Στήριζε και «καλόπιανε» τους Πρυτάνεις τόσο στα διάφορα ΑΕΙ που συμμετέχει στη Διοίκησή τους όσο και τη Σύνοδο των Πρυτάνεων. Έριχνε συστηματικά γέφυρες προς την ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ, με επίκληση για ελάχιστες κοινές διεκδικήσεις. Στελέχη της συμμετείχαν ως υποψήφιοι σε εκλογές για τα Συμβούλια (Πάντειο, Κρήτη, ΤΕΙΘ) και ορισμένα εκλέχθηκαν.

Το ΔΙΚΤΥΟ στην πράξη δρούσε συμπληρωματικά προς τη ΣΥΣΤΕΙΡΩΣΗ. Με ταλαντεύσεις και καλλιέργεια αυταπατών για το ρόλο και τους στόχους των Πρυτάνεων τους ανήγε σε ηγέτη του κινήματος ενάντια στο ν. πλαίσιο. Υπό την κάλυψη μιας γενικής αντιμνημονιακής ρητορείας εξοβέλισε θέσεις για το ρόλο της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής στις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Παρά την αγωνιστική πλειοδοσία σε μορφές πάλης και την πρόταξη της μορφής έναντι του περιεχομένου των κινητοποιήσεων, κινήθηκε στην πράξη με αντιφατικές προτάσεις από το όχι στις απεργίες την περίοδο των εξετάσεων μέχρι απεργίες διάρκειας.

Οι «Πανελλαδικές συναντήσεις συλλόγων ΔΕΠ» παρά τις αρχικές διακηρύξεις για συντονισμό των αγωνιστικών κινητοποιήσεων των συλλόγων, εξελίχθηκαν, με ευθύνη κύρια του ΔΙΚΤΥΟΥ και της

ΣΥΣΤΕΙΡΩΣΗΣ, σε συναντήσεις προσώπων που δεν εκπροσωπούν συλλόγους. Εξέφρασαν συνδικαλιστικές και πολιτικές θέσεις συγκεκριμένων παρατάξεων και ομάδων και εν τέλει καλλιέργησαν τον παραγοντισμό και τις αυταπάτες όπως για παράδειγμα ότι ο νόμος πλαίσιο είναι αποτέλεσμα του μνημονίου και όχι της στρατηγικής της ΕΕ, ότι αφού δεν έγιναν οι εκλογές για Συμβούλια δεν προχωρά ο ν. 4009, οι σύλλογοι να είναι έτοιμοι αγώνα-απεργίες διαρκείας. Έγιναν επανειλημμένα «υποστηρικτές» και "χειροκροτητές" της Συνόδου των Πρυτάνεων και των Πρυτανικών Αρχών, που παρά τις όποιες ενστάσεις τους για το νόμο δήλωναν σε όλους τους τόνους ότι θα τηρήσουν τη "νομιμότητα". Επιδίωξαν να παίξουν το ρόλο ενός αντί-ΠΟΣΔΕΠ κέντρου καλώντας τους Συλλόγους ΔΕΠ να υιοθετήσουν τις απόψεις τους παρουσιάζοντας τες ως αποφάσεις συντονισμού συλλόγων.

Οι διάφοροι Πρυτάνεις/Διοικήσεις των ΑΕΙ στην πράξη περιόριζαν τις αντιρρήσεις τους στο νόμο πλαίσιο κυρίως στα ζητήματα Διοίκησης, απαιτώντας κάποιες προσαρμογές, προχώρησαν όπου μπορούσαν την εφαρμογή πλευρών του νόμου (χορηγίες, προγράμματα κατάρτισης, επιχειρηματική δραστηριότητα, αξιολόγηση, συγγράμματα, φοιτητική μέριμνα, διαγραφές φοιτητών). Στήριξαν τη διαδικασία των εκλογών Συμβουλίων, υιοθέτησαν πλήρως και προώθησαν την κυβερνητική απόφαση για ηλεκτρονική ψηφοφορία, και προσπάθησαν να προωθήσουν δικούς τους ανθρώπους στα Συμβούλια. Αντέδρασαν μόνο στα λόγια στο κούρεμα των αποθεματικών αλλά και στη μείωση των προϋπολογισμών των ιδρυμάτων.

~ ~ ~

Οφείλουμε να τονίσουμε ότι η επικέντρωση του κινήματος στο μοντέλο και το συμβούλιο διοίκησης δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει και να εμποδίσει την εφαρμογή μιας σειράς ρυθμίσεων των νέων νόμων, όπως η κατάργηση του ασύλου, η αγοραία αξιολόγηση, η συρρίκνωση της φοιτητικής μέριμνας, η περικοπή των συγγραμμάτων. Οφείλουμε επίσης να τονίσουμε για μια ακόμα φορά ότι, όσο αποτρόπαια και αν είναι τα σχέδια της πλουτοκρατίας για τα Πανεπιστήμια, δεν είναι παρά ένα κομμάτι της γενικότερης αντιλαϊκής πολιτικής. Κατά συνέπεια, η πάλη του ΔΕΠ δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική αν δεν συνδέσει το τί γίνεται μέσα στα Πανεπιστήμια με όσα γίνονται έξω από αυτά και δεν τα αντιμετωπίσει ενιαία. Δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική αν δεν εδραιώσει συμμαχίες με τους φοιτητές, τους άλλους εργαζομένους στο Πανεπιστήμιο, το ευρύτερο λαϊκό κίνημα. Τα προβλήματα από τη γενικότερη αντιλαϊκή πολιτική αλλά και από την εφαρμογή του νόμου πλαίσιο επηρεάζουν καθοριστικά τη ζωή και την εργασία του ΔΕΠ και η αντιμετώπισή τους απαιτεί πρώτα απ' όλα ανασύνταξη του κινήματος του ΔΕΠ και προ παντός των συλλόγων. Να φύγει το πνεύμα αναμονής και απάθειας, κάθε συνάδελφος από αυτούς που δεν βλέπουν τον εαυτό τους ως εκκολαπτόμενο επιχειρηματία να μπει στη δράση. Να αλλάξει ο συσχετισμός δυνάμεων, να απομονωθεί και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός και όσοι σπέρνουν αυταπάτες.

~ ~ ~

Η πρόταση πάλης της ΔΗΠΑΚ

Μπροστά στην κρίσιμη καμπή που βρίσκεται η Ανώτατη Εκπαίδευση είναι αναγκαίο το κίνημα στα ΑΕΙ να απαιτήσει τη ριζική ανατροπή της σημερινής κατάστασης. Να απαιτήσει επιστημονικό σχεδιασμό και κεντρικό προγραμματισμό της Ανώτατης Εκπαίδευσης που θα στηρίζει την οικονομική, κοινωνική, επιστημονική, μορφωτική ανάπτυξη της χώρας και θα στοχεύει στην κάλυψη των διαρκώς αυξανόμενων αναγκών του ελληνικού λαού. Στα πλαίσια αυτά, οι βασικοί άξονες της Παιδείας την οποία αγωνίζεται η ΔΗΠΑΚ είναι οι ακόλουθοι:

- ✓ Η Ανώτατη Εκπαίδευση είναι αποκλειστικά Δημόσια, Δωρεάν και Ενιαία χωρίς αναχρονιστικούς-αντιεπιστημονικούς διαχωρισμούς σε πανεπιστημιακή και μη πανεπιστημιακή-τεχνολογική ανώτατη εκπαίδευση, χωρίς σχολές και τμήματα πολλών κατηγοριών, ταχυτήτων, ακαδημαϊκών επιπέδων, επαγγελματικών προοπτικών, χωρίς οικονομικά εμπόδια πρόσβασης σε αυτήν.
- ✓ Βασική ακαδημαϊκή μονάδα είναι το Τμήμα που συγκροτείται με βάση το επιστημονικό αντικείμενο. Το περιεχόμενο και η οργάνωση των προγραμμάτων σπουδών εισάγουν τους φοιτητές στις

Θεμελιώδεις αρχές της έρευνας, παρέχουν επιστημονική ειδίκευση στο επιστημονικό αντικείμενο και πλήρη επαγγελματική επάρκεια σε ενιαίο κύκλο προπτυχιακών σπουδών. Η απόκτηση του διπλώματος / πτυχίου αποτελεί τη μοναδική προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος χωρίς τη διαμεσολάβηση μηχανισμών διαπίστευσης επαγγελματικής ικανότητας των αποφοίτων.

- ✓ Οι μεταπτυχιακές σπουδές οργανώνονται σε ενιαίο κύκλο, οδηγούν στην παραγωγή νέας γνώσης και καταλήγουν αποκλειστικά σε διδακτορικό δίπλωμα.
- ✓ Κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών και ερευνητικών αναγκών από τον κρατικό προϋπολογισμό. Κάλυψη των ελλείψεων της δημόσιας εκπαίδευσης (μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό, υλικοτεχνική υποδομή, δωρεάν παροχή βιβλίων και συγγραμμάτων, σίτιση - στέγαση για όλους, κ.ά.).
- ✓ Επαναπροσδιορισμός της έρευνας, ώστε η αποστολή της να μην καθορίζεται από τα ιδεολογικά, πολιτικά, οικονομικά συμφέροντα των επιχειρηματιών, αλλά να υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες. Αποκλειστική χρηματοδότησή της από τον κρατικό προϋπολογισμό σε ύψος που να καλύπτονται με επάρκεια όλοι οι τομείς της και να συμμετέχει σ' αυτήν το σύνολο των ιδρυμάτων και των ερευνητών.
- ✓ Θωράκιση του δημόσιου χαρακτήρα των ΑΕΙ με επαρκείς αμοιβές των λειτουργών του, που ταυτόχρονα να έχουν ως πλήρη και αποκλειστική απασχόληση την ενασχόληση με την επιστημονική έρευνα και διδασκαλία, χωρίς να υποβάλλονται σε εκβιασμούς για να γίνουν επιχειρηματίες ή υπεργολάβοι και υπάλληλοι επιχειρηματικών συμφερόντων.
- ✓ Απάλειψη κάθε δυνατότητας επιχειρηματικής δραστηριότητας και δημιουργίας εταιρειών οποιοδήποτε τύπου (κερδοσκοπικές, εμπορικές, τεχνοβλαστοί, ΙΕΚ, ΚΕΚ, κτλ) είτε από τα ίδια τα πανεπιστήμια, είτε από μέλη ΔΕΠ.
- ✓ Στα πλαίσια συνολικής αναδιάρθρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος, καθιέρωση υποχρεωτικής 2χρονης προσχολικής αγωγής και ενιαίου βασικού δωδεκάχρονου υποχρεωτικού σχολείου για τη διεύρυνση της γενικής εκπαίδευσης.
- ✓ Μετά τη δωδεκάχρονη εκπαίδευση ανάπτυξη ενός αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν συστήματος επαγγελματικών σχολών, ενταγμένων στο εκπαιδευτικό σύστημα για τα επαγγέλματα που η άσκησή τους δε απαιτεί πανεπιστημιακές σπουδές.
- ✓ Κατάργηση των διάφορων ΚΕΣ, ΙΕΚ, ΚΕΚ, ΕΕΣ, κτλ, και όλων των παραρτημάτων των διαφόρων ξένων πανεπιστημίων στη χώρα μας που εμπορεύονται τις ελπίδες των νέων ανθρώπων.

~ ~ ~

Η αναγκαία αναμόρφωση της Ανώτατης Εκπαίδευσης που έχει ανάγκη ο λαός της χώρας μας, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς σύγκρουση με τους μηχανισμούς της ΕΕ, του ΔΝΤ, του ΟΟΣΑ και των άλλων κέντρων που καθοδηγούν και υπαγορεύουν την πολιτική στην παιδεία, στην εργασία, συνολικά στην κοινωνική ζωή. Το καθήκον αυτό επαφίεται στους φοιτητές, στους διδάσκοντες και στους εργαζόμενους σε Πανεπιστήμια, ΤΕΙ και Ερευνητικά Κέντρα που εντάσσουν τις φιλοδοξίες και την αγωνιστικότητά τους στην προσπάθεια για την απαλλαγή της ανθρώπινης ζωής από το μόχθο, τις στέρσεις, την άγνοια, τις προλήψεις. Επαφίεται στο λαϊκό κίνημα να εντάξει το καθήκον αυτό στον αγώνα του για μια καλύτερη κοινωνία.

Οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι που δεν έχουν υποκύψει στην λογική του «Πανεπιστημίου Α.Ε.» οφείλουν να αγωνιστούν για μια Παιδεία που θα υπηρετεί τα συμφέροντα και τις ανάγκες του λαού και όχι του κεφαλαίου. Για άλλο δρόμο ανάπτυξης, όπου οι άνθρωποι του μόχθου θα καρπώνονται τον πλούτο που παράγουν. Για μια κοινωνία που θα έχει ως κινητήρια δύναμη την ανθρώπινη ευημερία και όχι το επιχειρηματικό κέρδος.

Στην κατεύθυνση αυτή η ΔΗΠΑΚ σας καλεί σε οργανωμένη αντίδραση στην αντιλαϊκή πολιτική της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, του μνημονίου, της ΕΕ και των υποστηρικτών της. Σας καλεί σε κοινό αγώνα με το Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών και το ταξικό εργατικό κίνημα.

Η ΔΗΠΑΚ καλεί τους συλλόγους να αγωνιστούν ενάντια στις αντιδραστικές αναδιρθρώσεις στην Ανώτατη Εκπαίδευση, ενάντια στην γενικότερη πολιτική της συγκυβέρνησης, και να διεκδικήσουν:

- Να αυξηθεί άμεσα η χρηματοδότηση των ΑΕΙ για την αντιμετώπιση των μεγάλων αναγκών λειτουργίας τους. Να καλύψει το κράτος όλες τις απώλειες από το "κούρεμα" των ταμειακών υπολοίπων των ΑΕΙ, των ασφαλιστικών ταμείων και των νοσοκομείων.
- Καμία νέα περικοπή στις αμοιβές μας και άμεση επιστροφή των μέχρι τώρα περικοπών. Ούτε σκέψη για περικοπές στο εφάπαξ.
- Νέο πανεπιστημιακό μισθολόγιο με άξονες: α) κατάργηση του επιδοματικού χαρακτήρα με ταυτόχρονη ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό, β) αναγκαίες αυξήσεις για αξιοπρεπή διαβίωση και επιστημονική ενημέρωση, κλιμάκωση των μισθών αναλογικότερα προς τις κατώτερες βαθμίδες με βάση τις 2000 ευρώ για τη χαμηλότερη βαθμίδα, γ) κατοχύρωση πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης των μελών ΔΕΠ, δ) καθιέρωση της σύνταξης στο 80% του μισθού του τελευταίου εργασιακού έτους, και ε) αξιοπρεπή, δωρεάν και χωρίς χαράτσια ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε ένα αναβαθμισμένο δημόσιο σύστημα Υγείας.
- Να διορισθούν άμεσα τα εκλεγμένα μέλη ΔΕΠ. Να μην εφαρμοστεί καμία μορφή «εφεδρείας» στο δημόσιο. Μόνιμη και σταθερή δουλειά του διοικητικού και λοιπού προσωπικού, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων.
- Να μην εφαρμοστούν οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στα ΑΕΙ που στοχεύουν στην διαμόρφωση ευέλικτων αναλώσιμων εργαζόμενων, πηγή φτηνής εργατικής δύναμης για τα συμφέροντα του κεφαλαίου (αλλοίωση προγραμμάτων σπουδών, προγράμματα ταχείας εκπαίδευσης, ECTS/παράρτημα διπλώματος, «επιχειρηματικότητα» ιδρυμάτων και φοιτητών, διασφάλιση ποιότητας, επώνυμες έδρες, κτλ).
- Να μην εφαρμοσθεί το σχέδιο ΑΘΗΝΑ, που με πρόσχημα την υπάρχουσα κατάσταση της Ανώτατης Εκπαίδευσης στοχεύει με τις συγχωνεύσεις και τις καταργήσεις τμημάτων στην ολοκληρωτική παράδοσή της στις επιδιώξεις της ιδιωτικής κερδοφορίας, στην ενίσχυση των κάθε είδους ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, στο κτύπημα των δικαιωμάτων εργαζομένων και φοιτητών.
- Να μην εγκαταλείψει κανένας φοιτητής τις σπουδές του για οικονομικούς λόγους. Να εξασφαλισθεί η απρόσκοπτη συνέχιση των σπουδών τους στο αντικείμενο και στο Τμήμα που εισήχθηκαν. Άμεση οικονομική ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας και της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων. Δωρεάν στέγαση/σίτιση για όλους όσους σπουδάζουν μακριά από τις οικογένειές τους. Κατάργηση κάθε μορφής διδάκτρων σε οποιοδήποτε επίπεδο. Επίδομα για όλους φοιτητές δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις οικονομικές απαιτήσεις των σπουδών. Παροχή υποτροφιών για όλους τους υποψήφιους διδάκτορες.
- Να μην επιτραπεί η λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων υπό τη μορφή κολεγίων, να καταργηθούν οι νόμοι 4009/11 και 4076/12, το "εθνικό πλαίσιο" επαγγελματικών προσόντων, και κάθε μορφή επιχειρηματικότητας στα ΑΕΙ. Να μην εφαρμοστεί η εξίσωση των τριχρονων σπουδών με τις τετράχρονες και πεντάχρονες των ΑΕΙ.
- Ενίσχυση των δημοκρατικών συλλογικών διαδικασιών ως απάντηση στην ένταση της αυταρχικότητας και καταστολής στα ΑΕΙ.

Ιανουάριος 2013

Δε θα έρθουν καλύτερες μέρες όσο κρατάμε το κεφάλι σκυμμένο.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στην πολιτική που καταδικάζει το επιστημονικό και κοινωνικό μας μέλλον και το μέλλον του τόπου μας.

Απαιτούμε κατάργηση των μνημονίων, μονομερής διαγραφή του χρέους, αποδέσμευση από την ΕΕ. Απαιτούμε ένα καλύτερο αύριο.

Στηρίζουμε - Ψηφίζουμε ΔΗΠΑΚ ΑΕΙ